

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 20 czerwca 2018 r. w sprawie T-621/16, České dráhy / Komisja, wniesione w dniu 16 sierpnia 2018 r. przez České dráhy a.s.

(Sprawa C-539/18 P)

(2018/C 392/15)

Język postępowania: czeski

Strony

Wnosząca odwołanie: České dráhy a.s. (przedstawiciele: adwokaci K. Muzikář, J. Kindl)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Przedmiot

Odwołanie wniesione od wyroku Sądu wydanego w dniu 20 czerwca 2018 r. w sprawie T-621/16, České dráhy/Komisja.

W wyroku tym Sąd oddalił skargę wniesioną na podstawie art. 263 TFUE, w której spółka České dráhy domagała się stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2016) 3993 final z dnia 22 czerwca 2016 r. w sprawie AT.40401 – Twins. Sąd obciążył także spółkę České dráhy kosztami postępowania.

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej wydanego w dniu 20 czerwca 2018 r. w sprawie T-621/16, České dráhy/Komisja, EU:T:2018:367;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2016) 3993 final z dnia 22 czerwca 2016 r. w sprawie AT.40401 – Twins;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami poniesionymi przez spółkę České dráhy w związku z postępowaniem w sprawie T-621/16 oraz w związku z niniejszym postępowaniem odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania spółka České dráhy podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, według którego, jeśli Trybunał Sprawiedliwości uwzględni odwołanie wniesione przez spółkę České dráhy w sprawie T-325/16, to powinien także uwzględnić odwołanie wniesione w niniejszej sprawie.

W odwołaniu wniesionym od wyroku Sądu z dnia 20 czerwca 2018 r. w sprawie T-325/16 spółka České dráhy domaga się stwierdzenia nieważności całej decyzji Komisji nakazującej przeprowadzenie kontroli w siedzibie tej spółki w kwietniu 2016 r. Decyzja Komisji z dnia 22 czerwca 2016 r., stwierdzenia nieważności której spółka České dráhy domaga się w niniejszym postępowaniu, została wydana na podstawie dokumentów zajętych w toku tej poprzedniej kontroli. Wobec tego, jeżeli Trybunał Sprawiedliwości uwzględni odwołanie wniesione przez spółkę České dráhy w sprawie T-325/16 (tj. jeśli Trybunał Sprawiedliwości stwierdzi, że poprzednia kontrola Komisji była całkowicie niezgodną z prawem), to powinien także stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji Komisji z dnia 22 czerwca 2016 r.

2. Zarzut drugi dotyczący okoliczności, że Sąd nie zbadał, czy dokumenty, na podstawie których zarządzono drugą kontrolę zostały zajęte w ramach niezgodnej z prawem części pierwszej kontroli, oraz okoliczności, że orzekł on tak, jak gdyby pierwsza kontrola została zarządzona w sposób w pełni zgodny z prawem.

Dokumenty, na podstawie których została zarządzona druga kontrola, zostały zajęte w toku poprzedniej kontroli (pierwszej kontroli) przeprowadzonej przez Komisję w siedzibie spółki České dráhy. Wyrokiem w sprawie T-325/16 Sąd stwierdził nieważność części decyzji Komisji zarządzającej pierwszą kontrolę, w zakresie, w jakim nie dotyczyła ona domniemanego stosowania cen drapieżnych na linii Praga-Ostrawa. Według spółki České dráhy dokumenty, na podstawie których Komisja zarządziła drugą kontrolę, zostały zajęte w ramach niezgodnej z prawem części pierwszej kontroli (Komisja nie uzyskałaby tych dokumentów, gdyby przeprowadziła swą pierwszą kontrolę tylko w zakresie uznanym za zgodny z prawem), wobec czego dokumenty te nie mogły zostać wykorzystane jako podstawa do zarządzania drugiej kontroli. Sąd nie zbadał tej kwestii.

3. Zarzut trzeci, według którego Sąd zastosował błędne kryterium prawne do oceny kwestii, czy rzeczony dokumenty, na podstawie których Komisja zarządziła drugą kontrolę, odnoszą się do domniemanego stosowania drapieżnych cen na linii Praga-Ostrawa.

Sąd oparł się na błędnym kryterium prawnym, według którego praktycznie wszystkie dokumenty znajdujące się w siedzibie spółki České dráhy mogą mieć związek z domniemanym stosowaniem przez tę spółkę drapieżnych cen na linii Praga – Ostrawa (wedle wskazanego kryterium prawnego Kontrola Komisji dotycząca domniemanego stosowania cen drapieżnych jest praktycznie nieograniczona). Na podstawie tego błędnego kryterium prawnego Sąd doszedł do wniosku, że w ramach pierwszej kontroli Komisja miała prawo do zajęcia dokumentów, na podstawie których zarządziła następnie przeprowadzenie drugiej kontroli.

4. Zarzut czwarty, według którego Sąd błędnie orzekł w przedmiocie kosztów postępowania.

Spółka České dráhy podnosi, że Sąd powinien był uwzględnić skargę w całości oraz orzec, że poniesione przez nią koszty postępowania zostaną pokryte przez Komisję.
